

6.

V Ení-te, exsultémus Dómino, iu-bi-lémus De-o, sa-
 lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confessi-
 ó-ne, et in psalmis iu-bi-lémus e-i. Quóni-am De-us ma-
 gnus Dóminus, et rex magnus super omnes de-os. Quóni-am
 non repéllet Dóminus plebem su-am, qui-a in manu e-ius
 sunt omnes fi-nes terræ, et alti-tú-di-nes mónti-um ipse
 cónspi-cit. Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud,
 et á-ri-dam fundavé-runt manus e-ius. Ve-ní-te, ado-ré-
 mus, et pro-ci-dámus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómi-
 no, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us noster,
 nos autem pópu-lus e-ius, et oves páscu-æ e-ius. Hó-di-e,
 si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: « No-lí-te obdu-rá-re corda
 vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne se-cúndum di-em tenta-
 ti-ónis in de-sérto: u-bi tentavé-runt me patres vestri:
 probavé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me-a. Quadra-gínta annis
 pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic, et di-xi: Semper hi
 errant corde. Ipsi ve-ro non cognové-runt vi-as me-as:
 qui-bus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-í-bunt in réqui-em
 me-am.» Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto.
 Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-
 la sæcu-ló-rum. Amen.